

har slet ikke tænkt mig Muligheden af, at der her var udbetalt noget, som var værd at tale om. Det, jeg har begæret Oplysning om, er det Forhold, som selve Selskabet, Staten har kontraheret med, staar i til Pengenes Anvendelse“. Nu skal jeg tilstaa, at jeg har læst dette adskillige Gange, og selv i dette Øjeblik, da jeg læser det op her, er jeg ikke helt sikker paa, om jeg forstaar det ærede Medlems Spørgsmaal. Hvis jeg nu i min Besvarelse atter skulde komme ved Siden af, haaber jeg, at det ærede Medlem yderligere vil præcisere, hvad det er, han ønsker Oplysning om. Det er altsaa ikke Selskabet. Skulde det ærede Medlem sige, at han ønsker Oplysning om de Honorarer og Gratialer, der var tildelt Medlemmerne af dette Selskab, saa var det dog ikke disse Gratialer, han ønskede Oplysning om. Det ærede Medlem siger, at han slet ikke har tænkt sig Muligheden af, at man havde udbetalt noget, som var værd at tale om, men jeg har dog Følelsen af, at det er Forholdet til dette Selskab, som interesserer det ærede Medlem. Hele dette Arbejde er jo iværksat længe forinden jeg fik med Landbrugsministeriet at gøre, men jeg har paa ny henvendt mig til Formanden for det tekniske Landbrugsudvalg, der har ledet dette Foretagende, og fra ham paa ny faaet Oplysning om, at det Selskab, som har forestaaet Arbejdets Udførelse, Aktieselskabet Hasle Klinker- og Chamottestensfabrik, som Vederlag for Ledelsen af Driften, herunder indbefattet Lønning for det daglige Tilsyn, for Overdragelsen af Brydningsretten, som Aktieselskabet havde, for Rejse- og Befordringsudgifter, for Ledelse og Tilsyn, Regnskabsføring med videre, har oppebaaret 3 Kr. pr. Ton vasket Fosforit; da der er udvundet ca. 1 800 Tons vasket Fosforit, bliver Vederlaget, som Aktieselskabet har oppebaaret, i alt 5 400 Kr. Men paa den Foranledning, som det ærede Medlems Udtalelser yderligere har givet, udtaler Formanden for det tekniske Landbrugsudvalg videre: Til Ingeniøren ved Hasle Klinker- og Chamottestensfabrik er der intet Honorar udbetalt. Til den svenske Overingeniør Dr. Swedberg er for Konsultation og Betænkning over Sagen samt som Rejsegodtgørelse udbetalt ca. 1 000 Kr.

Til Firmaet F. L. Smidt, der har forestaaet Indkøb og Installation af Maskiner, er der i alt udbetalt et Honorar af 1 500 Kr. Til Arkitekterne Preisler og Ambt er der for alt Byggearbejde betalt et Arkitekthonorar af ca. 5 500 Kr. Dér ud over er der, saa vidt det kan ses, intet Honorar udbetalt. „Begrebet „Gratialer“ har, saa vidt mig bekendt,“ siger Formanden for det tekniske Landbrugsudvalg, „slet ikke eksisteret“.

Det ærede Medlem Hr. Hauge kom dernæst ind paa en Omtale af Melkortordningen, og her maa jeg sige, at hvis jeg har misforstaaet det ærede Medlem ved Behandlingen af den foregaaende Sag, saa er det her det ærede Medlem, der har misforstaaet om ikke mig saa hele den Situation, der foreligger ved den meget omtalte Bekendtgørelse af 14. September d. A. Det ærede Medlem siger, at hvis han havde været til Stede i det Møde i Afviklingsudvalget, hvor Bekendtgørelsen blev godkendt, vilde han ikke have kunnet give den sin Tilslutning, fordi den giver Tilladelse til, at noget af det amerikanske Mel maa sælges frit. Men det er jo en fuldstændig Misforstaaelse af denne Bekendtgørelse. Det, som Bekendtgørelsen tilsigter, er at imødekomme en Henstilling fra Brødkornsadministrationen om, at det dyre amerikanske Mel ikke maatte udleveres i Ration sammen med det billige danske Mel. Det var nemlig Tilfældet inden det nye Høstaar, fordi vore Beholdninger af Hvedemel var saa smaa, at det var nødvendigt for Brødkornsadministrationen at tage sin Tilflugt til det amerikanske Mel, for at Rationerne kunde blive uddelt. Men det var et overordentlig uheldigt Forhold, at billigt dansk Mel indgik i Ration sammen med dyrt amerikansk, saaledes at Melet kunde sælges til en højere Pris. Jeg for mit Vedkommende ønskede at imødekomme Brødkornsadministrationens Ønske, da vi havde dansk Hvedemel nok, ved at forbyde Udlevering paa Mærker af amerikansk Hvedemel til højere Pris. Men naar det ærede Medlem siger, at efter den Ordlyd, Bekendtgørelsen har faaet, er det tilladt at sælge det amerikanske Mel frit, saa er det ganske urigtigt. (*Chr. Hansen*: Man kan ikke forstaa den paa anden Maade). Det kommer saa af, at det ærede Medlem ikke kan huske en tidligere